

Min skola!!

- Jag kommer fortfarande väl ihåg den dagen jag började skolan. Jag var på väg till skolan tillsammans med min mamma, detta var den dagen jag skulle börja ettan. Ja mins att jag hade fjärlar i magen, och att jag hade på mig min älsklings klänning, som var gul med rosa rosor på.
- När jag och min mamma kom till skolan så fick jag stäpa hennes hand, (från min vilja) och gå och stå i en ring med de andra barnen som skulle börja ettan. Det var som en stor knut i min mage.
- När vi stog där i ringen så sjöng vi en sång, men jag kan inte minas vilken sång vi sjöng. Efter vi hade sjungit så fick alla nya etor gå i en tunnel som var uppbyggd av de som gick i tvåan och trean. Och så sjöng de: välkommen till skolan Fanny, välkommen till skolan Fanny. Och så gjorde de med varje nybliven ete.
- Och när alla hade gått igenom tunnelen så fick vi gå till våra föräldrar och ta med dem in i klassrumet. Man fick leta reda på en bänk där

det stog sitt namn på. Sedan fick man seta sig där, och mamma sat brevid på en stol. I

De kändes så skönt och tryckt att få ha mamma med sig.

Alla fick ficka, och efter det så var det dags att gå hem, men jag och några kompisar från förskola lekte en stund på skolgården tills våra föräldrar så att det var dags att gå hem.

- Så var min första dag i skolan, och jag minns den väldigt väl. Det var en spännande men pinsam dag, och en mycket viktig dag i mitt liv.

Lärarinnan i tvåan!!

Jag kommer även väl ihåg den lärarinnan jag hade i tvåan, hon hette Birgit och var en mycket sträng lärare. Hon hade varit lärare på skolan väldigt länge, hon hade nog redan gånget i pension för flera år sedan. Hon var sådär gammaldags i sättet. Hon hade ofta sånär långa strumpor som gick upp över knäna och en gammal rut/randig fjol. Och när brun eller mörkgrön tröja. Och så hade hon ofta en sjal på

axlarna och hon hade permanentat
hår och stora runda glasögon och
starkt röt lepstift.

Men hon var ändå en mycket bra
lärare.

Nu har jag snart gått nio år i
den skolan. Och jag måste säga
att om man tänker tillbaka på
de nio åren så får jag nog säga
att det för det mesta har varit
lyckat. Men jag tror att de tre
sista åren har lyckats bäst
det är här det finns mycket
kunniga lärare som man har
fått en bra kontakt med och
samarbetar bra med.

Men sist men inte minst så
är det ju alla kompisar man har
fått alla de i klassen och i sin
paratalklas. Jag tror inte att jag med
ord kan förklara vad dom har
betytt för mig. Och det är inte
bara några enskilda personer utom
alla i hela klassen. Och jag har
fått många väldigt bra kompisar
för livet. Men jag har dels fått
tre bra år att tänka tillbaka på
tillsammans med lärare och
elever och vänner.